

utvivlsomt er saa mange og ogsaa berettigede Indvendinger, som jeg nu ikke skal fremdrage, da de have været fremdragne fra anden Side, der stilles mod Forslaget. Vi vilde derfor utvivlsomt gøre bedre mod dem, om vi bleve enige om i de kommende Aar, naar der er Tid og Ro til at forhandle mellem Regeringen og de forskellige Ting, da at søge at naa til en i mange Retninger mere begrænset Gave, en Gave, der ikke skulde gaa til alle og enhver, men kun til de virkelig trængende og til dem, der kunne siges at være Invalider fra Sygdom, Saar eller Alderdom, og som saa paa den anden Side kunde række ikke blot over det enkelte Aar, men for Resten af deres Liv. Der er jo et Forslag i den Retning fremme, og det kan vel ogsaa være, at der kommer en Betænkning frem, inden Samlingen slutes, men det er ikke ret tænkeligt, at der kan komme noget Resultat ud af det i Aar. Jeg vil derfor henstille til Forslagsstillerne, at de tage deres Hastværksforslag tilbage og samtidig forsøge at enes med Finansministeren om at stille et mindre Beløb til Raadighed for ham til Uddeling allerede i dette Aar til virkelig trængende Deltagere i Treaarskrigen, et Beløb, der var af en saadan Størrelse, at han kunde slutte sig til det og have Udsigt til at faa det gennem begge Ting. Dette kunde jo, om man vilde, godt suppleres med en Erindringsgave, hvor Værdien ikke blev Hovedsagen. Det kunde f. Eks. være en Sølvmedaille, som enhver Deltager i Krigen 1848—50 fik, enten han var rig eller fattig. Saa vilde jeg rigtignok tillige foreslaa, at disse Ydelser, baade det, jeg vil kalde Hædersgaven, og Understøttelsen til de trængende ikke blev begrænset til dem, der ere danske Undersaatter, fordi man derved ganske sikkert vil udelukke mange, som vi fremfor alt ikke ønske at udelukke. Det er en Henstilling i den Retning, jeg ønskede at gøre til de ærede Forslagsstillere.

Formanden (Sofus Høgsbro): Den Henstilling, som det ærede Medlem gjorde, hører ifølge Forretningsordenen mere hjemme under første eller tredje Behandling end under anden.

Hammerich: Maa jeg blot sige, at jeg var forhindret fra at være til Stede under første Behandling og tredje næppe heller, at jeg kunde være her i Dag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ja, men Forretningsordenen burde i hvert Fald overholdes.

Dinesen: Jeg maa ogsaa gøre en Undskyldning for, at jeg ikke kunde være til Stede ved Sagens 1ste Behandling, og skal derfor i Henhold til den ærede Formands Bemærkning kun fremkomme med et Par ganske enkelte Ytringer, idet jeg i Overensstemmelse med, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Hornslet (Neergaard) ved 1ste Behandling, skal udtale en Beklagelse over den mangelfulde Behandling, som denne Sag har været Genstand for. I Udvalget oplystes man af den, der egentlig først fremsatte Forslaget, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), først om Forslagets Indhold, og da han ønskede en Udtalelse om Tilslutning eller Ikke-Tilslutning inden Kl. 2 samme Dag, var der jo ikke megen Tid til at tage Sagen under Overvejelse. Det, jeg har mest imod, og hvorfor de af 4 ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag heller ikke tilfredsstille mig, er, at jeg ønsker, at man kunde komme til en fortsat og blivende Understøttelse af dem, der nu for 50 Aar siden vare med til at forsvare Landet, og som trænge til en Understøttelse. Jeg anser det for den væsentligste Fejl ved det foreliggende Lovforslag, at det giver til enhver, baade dem, der trænge, og dem, der ikke trænge, og man kunde komme betydeligt længere med at hjælpe de egentlige trængende ud over det enkelte Aar, naar man undlod at give af Statens Midler til ikke trængende og til Folk, for hvem dette Beløb ikke spiller nogen væsentlig økonomisk Rolle. Det, jeg tillige har mod de 4 ærede Medlemmers Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) førte Ordet for, er, at det begrænser Understøttelsen til dem, der bleve saarede eller kvæstede i Treaarskrigen. Efter min Opfattelse er det ikke givet, at det er dem, der trænge mest; vi have dog i Aarenes Løb vist en stigende Grad af Imødekommenhed mod Invaliderne, have hjulpet dem ret betydelig, og de ere i mange Tilfælde stillede bedre end andre Deltagere i Krigene, som ikke bleve saarede eller kvæstede. Jeg skal endnu kun bemærke, at naar den højtærede Finansminister har udtalt som sit Skønnende, at Antallet af dem, man vil yde Hædersgave, snarere vilde være over end under 16,000, saa er det selvfølgelig overordentlig vanskeligt at have